

Ragna Prag Magdalen:

KVINNENE SOM ANDELIGE FØRERE FOR FOLK OG LAND.

106046

Vi kjenner alle fra historien den foreteelsen, at når et lands kvinner blir fordervet, da går dette samfunnet tilgrunne. Det er ikke bare fordi kvinnene som barneoppdragere har den største innflytelse på barna og derigjennom på neste generasjon. Men det viser virkelig, at når et folks kultur er sunket så dypt, at ikke engang kvinnenes moral har talt påkjenningen - da finnes det ingenting mer, som kan demme opp for oppløsningen.

Det er da klart, at det er her vi kvinner må se vårt uhyre store ansvar. Når vi vet, at det beror på oss kvinner, om vår nasjon skal komme gjennom denne harde påkjenningen som det kulturelt høyverdige folk, vi gjerne vil det skal være, da må vi være villige til å sette alt inn på å kunne greie den oppgaven historien selv har lagt på våre skuldre.

Vi må ikke la oss gjøre motløse av den omstendighet, at krigen har medført foreteelser, som kan gi det utseende av, at Norges kvinner idag er sunket så dypt, at det er hapløst. Det er ikke hapløst. Det må ikke være hapløst. Vi som kjenner kvaliteten av våre kvinner gjennom årene vi vet, at selvom den liberalistiske og marxistiske påvirkning vår ungdom har vært utsatt for nok tildels har gjort de unge kvinner for svake for de fristelser, som krigen overalt og til alle tider har ført ned seg, så er materialet i dem godt og umaken verd å slå et slag for,

Hver eneste kvinne i landet har en eller annen anledning idag til å bli en andelig fører for sitt land og sitt folk. Alle kjenner og erkjenner kvinnenes store betydning i barneoppdragelsen. Hvor uendelig viktig det er, at moren, barnepiken, eller lærerinnen har evnen og viljen til å gi barna den fornuftige og praktiske oppdragelsen til lydlighet og disiplin. Om hun har evnen til ~~malbevisst~~ å vurdere deres anlegg, så hun malbevisst kan arbeide med eller mot de arveanlegg, som finnes i dem. Slike at de darlige anleggs virkninger blir minst mulige og de gode anleggs utfoldelse blir best mulig.

Det er ikke nok, at en mor oppdrar barna til orden, renslighet, sannferdighet, mot og godt kameratskap - alle disse egenskaper som karakteriserer en god Germaner. Hvis hun ikke har den førerevne, at hun kan gjøre sitt hjem til det harmoniske sted, som preger barna for livet og gir dem den rette start i livet, kan alt det annet være helt spilt. Et barn som kommer fra et hjem, hvor mor kanskje av forskjellige grunner har mattet seg gjennom fingre med mange ting, kan allikevel stå bedre rustet til livskampen, fordi denne moren har vært førertypen, som gjorde sitt hjem til det ideelhjem, som det skulde være.

Hjemmets atmosfære er jo alltid sterkt bestemt av husmoren. Er hun den riktige førertypen vil hele hennes hjem være preget av det. Hjemmet, selv om det er enkelt, ja fattig, vil da gjenspeile hennes - og gjennom henne - folkets kultur. Mannen og de store barna, familien og husets venner, allesammen vil de føle den uendelige harmoni, som gjør dette hjemmet anderledes enn andre. De uoverensstemmelser som kanskje i ekteskapets første år kan oppstå, fordi ektefellene kommer fra helt forskjellige miljø, vil snart oppløse seg, fordi hun har den førerevnen, som kan bringe forståelse og samhörighet tvers igjennom uoverensstemmelsene.

Men ikke bare hjemmets kvinner trenger våre førere for sine omgivelser. Den unge kvinnen, som kan bringe en god and inn på arbeidsplassen, på kontoret, på skolen, i systuen i foreningslivet- hun er en slik andelig fører, som folket vart så sår trenger idag. Rekkevidden av en slik innsats er så kolossal, at en neppe kan tenke seg den.

Overalt i samfundet trenges slike andelige førere. I politikken, i administrasjonen, i kirke og andsliv kan kvinner, som er seg sitt ansvar bevisst, stille men merkbart komme til å spille en avgjørende rolle. Det kan se håpløst ut imellom, men hvis vi planmessig og uegennyttig går vår vei mot det målet vi har satt oss, da kan ingen makt på jorden hindre oss.

Men skal det kunne lykkes, da kreves det et ubrytelig samhold av oss. Og det som binder oss sammen må ikke være tanken på egen makt og ære, men ene og alene et fanatisk ønske om, ~~at~~ å ville gjøre hva vi kan for å hjelpe landet vårt i dets nød.

Nettopp i nyskapingstider trenger landet alle gode krefter i folket. Vi kan alle bære sten på sten til det nye bygget. Og er det så, at nettopp kvinnene fikk evner og gaver, som gjør dem til lysbærere gjennom mørket, da må vi ikke la det skje, at svartesyndelighet og mangel på tillit får tak i oss. Vi norske kvinner er ikke av den støpning, at vi må holdes i hånden, fordi vi er redd. Vi vil ta ansvar, vi vil ha tillit, fordi vi vet med oss selv, at vi er til å stole på.

Vi har desverre i denne tiden opplevet en høykonjunktur i sladder og rykter omkring oss, som en aldri har sett make til. Gang på gang viser det seg, at disse ryktene, som folk setter lit til, er bare løgn og fantasi, men allikevel går folk på det pånytt, hvergang nye versjoner dukker opp. Desverre har en snev av denne smittede ned også innenfor våre rekker. Enkelte av våre motstandere har sikkert fått til oppgave å bringe forvirring inn blandt oss på den måten.

Men la dem få erfare, at der har de forregnet seg!
De kvinner som skulde ville våre andelige førere i kampen mot sladder og smalighet, de skulde møtte et vidunderlig resultat av sitt arbeid. Utfallet av krigen råder ikke vi for, men all den moralske styrke og støtte vi kan gi de kjempende gutter og menn på fronten, den kan vi best av alt gi dem ved å se vår uendelig store oppgave her.

Vi kjenner fra historien tilfeller, da et slag ble vunnet, fordi soldatene lot seg stimulere av sin fører til fornyet innsats, hvergang mot og tro begynte å svikte. Det er slike førere vi må være for folket vårt idag - vi må gi dem styrke ved vårt mot og vår tro.

Og vi lar oss ikke slå av marken, ~~for~~ selvom vi etter sigende er så få. Det er tross alt vi - mindretallet - som representerer folkeviljen idag. De sier, vi er bare 10% av folket. Navel. Men saken er den, at vi vet hva vi vil og er villige til å kjempe oss mot strømmen for å nå fram, fordi vi tror vi gjør rett. De anbatte 90% vet bare hva de ikke vil. Fikk hele det norske folket idag høve til å uttale seg om, hva de vilde, da tør jeg påstå, at våre antatte 10% likevel med glans var en overveiende majoritet av positiv, bevisst vilje.

Alle sier, de vil Norges frihet og selvstendighet.

Men bare vi er villige til å gå den veien, som vi alle vet fører dit.
Alle sier, de vil rettferd for alle.

Men bare vi har vist veien til avskaffelse av arbeidsløshet og klassekamp.

Alle sier, de vil gode og lykkelige kar for alle.

virkeligheten alle mener at de vil - og da vi samtidig ser veien, vi har å gå, mens den ser de andre ikke, da er det jo vi som re-
presenterer folkeviljen, og har rett til å føre den igjennom, selv om det skjer under motstand og knurr fra dem, som enno ikke forstår bedre.

I denne kampen er det klart, at samfunnet i høy grad også trenger kvinner med mot og sterk vilje som førere på sin meget betydningsfulle del av fronten. Det norske folket består av mer enn 10% kvinner. Vinner bevegelsen denne del av fronten, da er alt vunnet, da er bærerne av Norges framtid vunnet.

Norges kvinner har gjennom årene gjort så meget godt og trofast arbeid for dem av sine landsmenn, som var i andelig eller materiell nød. Idag trenger disse kvinner vår hjelp. La oss se bort fra, at de er forvirret av hat og løgn - la oss møte dem med kjærlighet og fordragelighet og vinne dem for det som i virkeligheten er deres eget ønske, men som de enno ikke forstår. La oss ta opp ansvaret for dem som førere gjennom disse harde og tunge tider inn i en ny og bedre framtid.

R. A.